

Gaards Personale ikke kan anses som Rejsende« i Gæstgiveriet. Og da Oplandet omkring Gæstgiveriet med Tiden kan forandre sig, eller Maaden at drive Gæstgiveriet paa kan gøre det ønskeligt, kan det været tilraadeligt i selve Bevillingen at tage Forbehold om senere Adgang til at give yderligere begrænsende Regler.

§ 13.

Det maa formentlig anses for nødvendigt at fastholde et lovbestemt Maksimum af *Bevillingernes Antal*. Der er ogsaa kun fra en enkelt Side stillet Forslag om at gaa bort fra Begrænsning af *Bevillingernes Antal*, saaledes at det stod enhver næringsberettiget frit for at tage Næringsbevis paa Beværtningsdrift, og gaa over til en Begrænsning af de *faktisk oprettede Beværtningers Antal*, hvilken Begrænsning formentlig skulde ske ved en begrænset Approbation af Beværtningslokalerne (et Mindretal i Frederiksberg Bevillingsnævn, Oversigten S. 78). Man er imidlertid enig i Birkedommerens Imødegaaelse heraf. Navnlig frygter man, at et af to vil ske, naar en saadan Ordning indføres: *Enten* vil man, hver Gang en Vært ønsker at flytte til et nyt Lokale, konsekvent give Tilladelse dertil, naar det nye Lokale opfylder rimelige Fordringer, og man vil da med det samme have forøget Beværtningernes Antal; thi man vilde ikke med nogen fornuftig Grund kunne hindre Ejeren af de fraflyttede, én Gang approberede Lokaler i at optage en ny, med Bevilling forsynet Beværtter i den fraflyttede Beværtning. *Eller* man vilde, for ikke at forøge Beværtningernes Antal, konsekvent nægte den Vært, der ønskede at flytte, Approbation paa de nye Lokaler, og man vilde altsaa faktisk monopolisere Beværterdriften til Fordel for visse bestemte Ejendomme og bringe Beværteren i Afhængighed af Husejeren. I Forholdet mellem Husejeren og Beværterne opnaas mere Elasticitet, naar *Husejeren* paa den ene Side i Tilfælde af Beværterens Bortflytning ikke er udelukket fra at finde en Efterfølger enten blandt de antalsbegrænsede Bevillinger, der i Øjeblikket er ledige, eller blandt mindre godt beliggende Beværtningers Indehavere, men dette paa den anden Side paa Grund af Bevillingsantallets Begrænsning dog er forbundet med en vis Vanskelighed, som Husejeren maa tage i Betragtning, idet han stiller sine Lejevilkkaar til Værten; og naar *Beværteren* paa sin Side har fuld Flyttefrihed, hvis han kan finde et andet acceptabelt Lokale. Men disse to Formaal opnaas som anført bedst ved, at der foruden de faktisk drevne Beværtninger vel er en vis Overtallighed af Bevillingshavere, men denne Overtallighed *dog er begrænset*.

Af de i den 1ste Ædruelighedskommissions Betænkning S. 84 ff. fremhævede Grunde mener man at burde gaa noget videre paa den af Loven anviste Begrænsningens Vej og sætte Maksimaltallet for Beværtninger med Udskænkning af stærke Drikke op fra Lovens 1 for hver 350 Indbyggere til 1 for hver 450. Den Udvikling til færre, men større Beværtninger, som derved vil begunstiges, anser man for gavnlig. I 1916 var det vedtægtsbestemte Gennemsnit for Provinsbyerne 1 til 432, for København 1 for 422 og for Frederiksberg 1 til 500, og efter de Oplysninger, der siden er tilgaaet Udvalget, er Bevægelsen i alt væsentligt i skærpene Retning.

Man har dernæst foreslaaet Adgang for Kommunerne til at gaa over til Interesseskabs-Beværtning under kommunalt Tilsyn. Til Fordel for saadan Syndikatsdrift er der fra forskellig Side fremhævet følgende:

1) Byernes Selvstyre maa formentlig kræve Ret til at vælge Syndikatordningen for de Byer, der ønsker det.

2) For Beværtningernes Drift med Retssikkerhed, Sædelighed og Ædruelighed for Øje er meget vundet, hvor Værten er paa fast Gage uden Interesse i at forcere Alkoholdrykningen.

3) Politilovene, Lukkelovene, Forbud mod Udskænkning til Unge og Berusede o. s. v. lader sig lettere gennemføre af Syndikatet, der ansætter og afskediger Værten, end af Politiet.

4) En almindelig Standsning af Udskænkningen paa Grund af forbigaaende Forhold som omfattende Arbejdsstandsninger, Troppesamlinger o. l. lader sig lettere og hurtigere iværksætte gennem et Syndikat end gennem talrige Privatværter, der vil kræve Driftstabt erstattet.

5) Ved Syndikatsystemet undgaas den forstyrrende Indvirkning paa Kommunalpolitiken, som medføres ved de Sæmmenslutninger, som selvstændige Beværtere i Almindelighed danner til Modarbejden af enhver offentlig Regulering og Indskrænkning af Beværterfriheden.